

HALINA KALANDYK-MAJ 1934-07-14/2017-03-29

Halina Maj ukończyła Wydział Elektroniki na Politechnice Warszawskiej.

Po studiach podjęła pracę w Głównym Urzędzie Miar w Warszawie, w którym pracowała począwszy od stażu, a do przejścia na emeryturę – wymuszony, przedwczesny, w stanie wojennym, w czasie, gdy osoby związane z Solidarnością były szykanowane.

Pracowała na stanowisku adiunkta i kierowała utworzonym przez siebie, od podstaw, laboratorium pomiarów indukcyjności. Opracowała państwowy wzorzec indukcyjności, komparowany we Francji, w Sevres oraz takich krajach Europy, jak Węgry i Niemcy, a także w Rosji.

Za swój wkład pracy w instytucji otrzymała w roku 1975 odznaczenie państwowe – Srebrny Krzyż Zasługi za prace badawcze i osiągnięcia naukowe. Otrzymała także pamiątkowy medal z okazji 60-lecia Państwowej Służby Miar (1919-1979).

Pod koniec lat 70-tych była na stypendium naukowym we Francji, gdzie nawiązała liczne kontakty, także z rodowiskiem tamtejszej Polonii. W okresie stanu wojennego zaowocowało to akcją pomocy, trwającą kilka lat, zorganizowaną przy katolikach z Francji oraz zaangażowanych przedstawicieli Polonii, m.in. p. Haliny Grudy-Hendzel. Mąż jej, Stanisław Gruda-Hendzel, był kpt. NSZ i po wojnie zmuszony był pozostać na emigracji we Francji.

Do Polski regularnie docierały transporty leków, których wówczas brakowało, cz sto leków ratujących życie; a także rodki czystości, odzież, żywność. O rozmiarach tej wieloletniej pracy niech świadczy fakt, że dzięki niej, przy warszawskich kościołach w. Józefa na Kole, w. Augustyna i w. Stanisława Kostki, powstały małe apteki, które świadczyły pomoc potrzebującym. Od czasu stanu wojennego była związana z kościołem w. Stanisława Kostki.

W ostatnich latach życia chorowała i była zmuszona wycofać się ze swych różnych aktywności.

